

A l'atenció del Sr Emili Dragone i Vives
Cap del Servei de Prevenció i Avaluació Ambiental d'Activitats

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat
Direcció General de Qualitat Ambiental i Canvi Climàtic

....., major d'edat, amb domicili a Rubí, carrer
....., amb el DNI, i
domicili/correu electrònic a efectes de notificacions

DECLARO:

Que, en data 2020, he rebut notificació de proposta de resolució provisional i informe d'al·legacions de 19 de desembre de 2019, per la qual s'atorga l'autorització ambiental a l'empresa Arrins, SL per seva l'activitat del dipòsit controlat de residus no perillosos Can Balasch, ubicat al paratge Can Balasch, del terme municipal de Rubí (exp. B1AAI180006)

Que, atès que els tràmits administratius han estat suspesos fins el dia 1 de juny de 2020, degut a l'estat d'alarma per la COVID19, el termini de 15 dies per presentar al·legacions ha de comptar a partir d'aquesta data i no des de la data de recepció de la notificació.

Que, vista la "Proposta de resolució provisional per la qual s'atorga l'autorització ambiental a l'empresa Arrins, SL per seva l'activitat del dipòsit controlat de residus no perillosos Can Balasch, ubicat al paratge Can Balasch del terme municipal de Rubí (exp. B1AAI180006)", és voluntat del sota signant presentar les següents

AL·LEGACIONS:

1. En relació a l'activitat a autoritzar.

La sol·licitud del promotor, el 1994 i en l'actualitat, és per a una activitat de **dipòsit controlat** de residus. Mantenim les discrepàncies amb la classificació del dipòsit, atès que el 1994 era per residus inerts, i en l'actualitat és per a residus no perillosos, fet que modifica per si sol el projecte original.

Per aquest motiu, no entenem la classificació de l'activitat que consta en l'expedient, Annex Llei 20/2009: I.1 Apartat: 10 subapartat . 5 Epígraf RDL 1/2016: 5.4, així com la descripció de l'activitat: Instal·lacions per a l'eliminació dels residus no perillosos **en llocs que no siguin els dipòsits controlats**, amb una capacitat de fins a 50 tones per dia.

Si es tracta d'un error, cal esmenar-ho. I si s'està autoritzant una activitat diferent a la de dipòsit controlat, caldrà motivar aquest canvi.

2. Declaració d'Impacte ambiental.

La finalitat de l'avaluació d'impacte ambiental és conèixer per endavant com afectarà al medi la realització de certs projectes. D'aquesta manera es pot preveure i pal·liar la degradació potencial mitjançant l'aplicació de mesures preventives i/o correctores **i fins i tot en alguns casos decidir l'oportunitat o no d'un projecte.**

Considerem inadmissible mantenir-nos en el 1994 per a no incorporar una declaració d'impacte ambiental, quan l'activitat a autoritzar és un dipòsit controlat de residus no perillosos, amb una incidència ambiental important. Considerant que, finalment, sigui aquesta l'activitat a autoritzar, ja que com hem vist en la primera al·legació, la descripció de l'activitat no es correspon amb la sol·licitud del promotor.

En les sentències del TSJ de Catalunya de 2009 i 2012 es menciona la normativa que no es d'aplicació a la llicència per raons temporals, però també diu que : *"... el procedimiento a seguir en la tramitación de la solicitud de la licencia de actividad presentada por Arrins, S.L. es el recogido en el Decreto 2414/1961; el Ayuntamiento de Rubí, partiendo del Proyecto inicial presentado por Arrins, S.L. el 18 de julio de 1994, debe llevar a cabo los trámites de los artículos 30.2 y siguientes del Reglamento aprobado por el citado Decreto 2414/1961 , sin perjuicio de que, posteriormente, en caso de terminar dicho expediente con resolución de concesión de licencia a Arrins, S.L., deba adaptarse a la Ley 3/1998, en los términos previstos en su Disposición transitoria primera:..."*

En qualsevol cas, les normatives a les quals feu referència deriven de la Directiva 1985/337, relativa a l'avaluació de les repercussions de determinats projectes públics i privats sobre el medi ambient. DOCE-L núm. 175, de 05.07.1985.

Directiva on sí apareix l'activitat proposada, i en concret en el seu annex II

c) Instalaciones de eliminación de residuos industriales y basuras (que no sean las mencionadas en el Anexo I)

De fet, si ens hem de remuntar en el temps, i a la normativa vigent l'any 1994, aquesta tampoc requeria d'una autorització ambiental, atès que un abocador de residus inerts era una activitat que estava subjecta a llicència ambiental, a atorgar pels ajuntaments.

Regalar al promotor un canvi en la tipologia de residus a gestionar sol·licitats els 1994, passant d'inerts a no perillosos, i modificar també la classe de dipòsit controlat, passant de classe I a classe II, sense cap justificació motivada al marge de les pretensions del promotor, inclou l'activitat en l'annex I, que exclou únicament els abocadors de residus inerts de l'obligació de sotmetre's a una declaració d'impacte ambiental.

La declaració d'impacte ambiental ha d'incloure alternatives, com ja va passar amb el Pla Especial Urbanístic destinat a infraestructures de gestió de residus de Can Carreras i Can Balasc (en endavant PEU), que la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona va suspendre, i que avui continua suspès.

Tramitar aquesta autorització ambiental com una adequació, quan l'activitat no és preexistent, i fer-ho sense declaració d'impacte ambiental en base a una normativa derogada, és impropri d'una administració que ha de vetllar pel benestar de tots els ciutadans

3. Caducitat de la llicència d'activitats.

El juny de 2009 el TSJC dicta sentència a la qual ordena a l'Ajuntament a donar llicència d'activitats per l'abocador en 15 dies amb les mesures correctores contingudes en informe d'enginyer de novembre de 2004. Cas contrari, la pròpia sentència tindrà consideració de llicència (STSJ núm. 634/2009, de 26 de juny de 2009)

El juliol de 2009 Decret de regidor delegat que dona llicència per residus inerts amb un seguit de condicionants previs de la activitat, tant de control previ com urbanístics. ARRINS presenta recurs de reposició, en el qual en síntesi reclama que la naturalesa de l'abocador ha de ser d'Inerts i No Perillosos

El novembre de 2009 ARRINS demana al Jutjat un incident d'inexecució de sentència. El jutge haurà de pronunciar-se en relació al decret de juny del 2009, sobre si aquest s'adequa als termes de la sentència. Fonamentalment pel que fa a la naturalesa de l'abocador i la condició suspensiva incorporada (urbanística)

El gener de 2012 el TSJC dicta sentència que resol: "... SEGUNDO. Estimar en parte el recurso de apelación formulado por Arrins, S.L. contra el citado auto, para precisar que los residuos admisibles en el vertedero autorizado con la licencia concedida el 24 de julio de 2009 son los inertes referidos en el proyecto que acompañaba la solicitud de la licencia de actividad." (STSJC núm. 35/2012, de 20 de gener de 2012)

Segons consta en la Sentència, la llicència concedida a Arrins té data de 24 de juliol de 2009. Estem a gener de 2020, i el promotor encara no ha iniciat l'activitat. Aquesta demora no és imputable a l'administració, tal com es constata en les sentències del TSJC núm. 182 i 185 de 2018, atès que queda clar que ha estat el promotor qui no s'ha dotat del títol habilitant urbanístic.

També queda clar, i és el més important, que la normativa urbanística aplicable és la vigent en el moment de la sol·licitud de la llicència urbanística, es a dir, el 2015. Supòsit que traslladem ara a la normativa ambiental, i que s'hauria de basar en els mateixos arguments dels tribunals, es a dir, que la normativa vigent per tramitar l'autorització ambiental sol·licitada en data 17 de gener de 2018 no pot ser la de 1994.

La caducitat de les llicències no és qüestionable. Llicències d'activitats o llicències d'obres caduquen. El termini pot estar reflectit en la mateixa llicència, o no, però en cap cas atorga drets com els que l'administració està atorgant al projecte de can Balasc. (TS 3.ª Secc. 1.ª S 26 Dic. 1990. Ponente: Sr. Delgado Barrio) (LA LEY JURIS 36382-JF/0000). (TS 6.ª, Social, S 6 Oct. 1987. Ponente: Sr. Martín del Burgo y Marchán). (LA LEY JURIS 628-4/1987). (TS 6.ª, Social, S 20 May. 1985. Ponente: Sr. Reyes Monterreal) (LA LEY JURIS 61243-NS/0000).

En resum, la llicència d'activitats d'Arrins està caducada, i amb aquesta caducitat es perden també els drets que pogués tenir el promotor derivats de la sentència de 2009. El promotor ha de sol·licitar una nova llicència, que s'haurà de tramitar amb la normativa vigent en el moment de la sol·licitud.

4. Necessitat d'avaluació ambiental d'activitats veïnes.

L'article 30 del RAMINP diu que **s'incorporarà a l'expedient** informe de la Corporació municipal en el que s'acrediti si la ubicació proposada i altres circumstàncies estan d'acord amb les ordenances municipals i amb el Reglament, **així com si en la mateixa zona, o en les proximitats, existeixen ja altres "activitats anàlogues que puguin produir efectes additius"**.

En aquest sentit, volem recordar a l'administració el que han determinat els tribunals, en relació a les modificacions de canvi no substancial que van atorgar al dipòsit controlat de Can Carreras, i que han estat considerades canvi substancial, atès que totes s'incorporen al mateix expedient de la mateixa activitat autoritzada i, en conseqüència han estat anul·lades.

5. Densitat dels residus.

En aquest punt podríeu explicar què suposa multiplicar per dos la densitat dels residus a dipositar. Si la densitat autoritzada per sentència és de 0,6 t/m³ i ara autoritzeu 1,2 t/m³, quina repercussió tindrà aquesta variació en la capacitat total del dipòsit?, quantes tones més de residus esteu autoritzant modificant-ne la densitat? Afecta a la vida útil de l'abocador?

Ja que l'exemple de l'abocador de Coll Cardús no el trobeu pertinent, en tractar-se d'un dipòsit controlat classe II de residus municipals, i no de residus d'origen industrial i comercial exclosos dels serveis públics de gestió de residus municipals, provarem ara una comparativa amb Can Carreras. Dipòsit controlat classe II per a residus industrials, que el promotor utilitza com a model per a Can Balasc pel que fa a la tipologia de residus a dipositar, i atès que la cartera de clients és la mateixa, la densitat dels residus ha de ser també similar.

En dues de les modificacions de canvi no substancial, autoritzades per aquest mateix departament en 2013 i 2014 a Can Carreras, expedients B1CNS120021 i B1CNS140040 respectivament, la densitat dels residus ve determinada en **0,545 t/m³**. Els canvis no substancials els proposa el promotor, per tant, la densitat dels residus que hi consta és la que proporciona la pròpia empresa

Si extrapolem aquesta densitat dels residus a l'expedient actual, el resultat és molt superior al que proposa el promotor i que aquesta administració valida. Així, les 1.302.000 tones de residus proposades per gestionar a Can Balasc, amb una densitat similar a l'autoritzada a Can Carreras, de 0,545 t/m³, ens donen un resultat de 2.389.000 m³ de volum total dels residus

La densitat dels residus no varia ni depèn de qui la demana o del context en que ho fa. És una dada prou important, ja que afecta la capacitat del dipòsit, la quantitat de residus a dipositar, i la vida útil de l'activitat, com per a que s'autoritzi a discreció, i amb unes dades tan diferents del 2013 i 2014 de les actuals. Inacceptable

6. Sobre els residus admissibles

El projecte de 1992 diu **residus sòlids inerts** i procedents de la construcció. Tramitar ara un dipòsit controlat classe II per a residus no perillosos no dona compliment a les sentències, satisfà la sol·licitud del promotor.

Les sentències parlen sempre de residus inerts, no de residus no perillosos.

Entenem que, en base als pronunciaments judicials, hauríeu d'autoritzar un abocador d'inerts. I el llistat hauria de sortir del que acompanya la sol·licitud, es a dir, de cada grup (o família com diu el promotor) de residus proposat, només autoritzar la fracció inert dels mateixos.

El llistat i la tipologia de residus que s'està autoritzant és massa generosa, en base als diferents pronunciaments judicials.

En aquest sentit, ens reservem el dret de posar en coneixement del TSJ l'autorització d'un projecte d'abocador substancialment diferent a l'autoritzat per la seva sentència

7. En relació a l'origen industrial i comercial dels residus.

Ens crida l'atenció, però, que per primer cop apareguin els **residus no perillosos d'origen comercial**, com residus admissibles a Can Balasc, a més dels residus no perillosos d'origen industrial. Tenint en compte que aquests residus es consideren municipals i suposen el 36% del total que es genera al municipis, creiem que no és adient incloure'ls en aquest expedient. Tampoc en la sol·licitud inicial es fa cap esment a aquesta tipologia de residus comercials, essent els residus industrials inerts i procedents de la construcció els que sol·licita el promotor.

El problema no és si hem tingut en compte l'origen industrial o municipal dels residus, el problema és que els dos llistats són idèntics. Mateixos residus, mateixos codis. En conseqüència, tornem a insistir, quina diferència hi ha ? Un vidre és un residu amb un codi assignat, independentment del seu origen, i la via de gestió és la mateixa.

Tanmateix, la definició de "residus comercials" s'introdueix per primer cop en la Llei 15/2003, de 13 de juny, de modificació de la Llei 6/1993, de 15 de juliol, reguladora dels residus, que afegeix les lletres g, h i i a l'apartat 3 de l'article 3 de la Llei 6/1993, amb el text següent: «g) **Residus comercials:** residus municipals generats per l'activitat pròpia del comerç al detall i a l'engròs, l'hoteleria, els bars, els mercats, les oficines i els serveis. Són equiparables a aquesta categoria, als efectes de la gestió, els residus originats a la indústria que tenen la consideració d'assimilables als municipals d'acord amb el que estableix aquesta Llei.

Per tant, i seguint el mateix criteri que l'administració, aquests residus no es poden autoritzar, atès que la sol·licitud es remunta al 1994, i la llei de 2003 no és d'aplicació en aquest expedient per raons temporals.

8. Capacitat de tractament anual.

En l'expedient del Projecte d'Actuacions Específiques en sòl no urbanitzable que el promotor està tramitant a l'Ajuntament de Rubí, la capacitat de tractament anual es determina en 82.500 tones /any. Aquesta capacitat de tractament anual s'eleva fins les 150.000 tones /any en l'expedient de l'autorització ambiental.

En aquest sentit ja vam fer al·legacions durant el termini d'exposició pública d'ambdós tràmits. Un cop més ens trobem davant de dades molt diferents pel mateix projecte d'abocador. Però sembla que aquesta disparitat només ens sorprèn a nosaltres, ja que en la resposta dieu que la capacitat de tractament anual es determina en 82.500 tones/any.

Ens sembla correcte que es determini una capacitat de tractament anual de 82.500 tones, però no entenem que la vida útil de l'abocador sigui en ambdós casos d'uns quinze anys. Com ja vam dir, si la capacitat màxima de tractament anual varia, la vida útil del dipòsit també.

En qualsevol cas, en el projecte inicial de 1994 l'activitat té una durada d'uns 8 anys, i ha de ser aquesta la que s'autoritzi en aquest tràmit. Si, com bé dieu, per desestimar d'altres al·legacions feu referència als avenços tecnològics, que multipliquen per dos la densitat dels residus, aquests avenços haurien de servir també per reduir la durada de l'activitat, no pas per incrementar-la.

CONCLUSIONS

Presentem aquest escrit dins el termini de quinze dies que l'administració ens dona, després de rebre la notificació amb la resposta a les primeres al·legacions. Es el que està establert com participació pública, però en realitat es tracta de, un cop presentat el projecte, mostrar el nostre desacord. Ni participem, ni incidim, ni decidim res.

S'han desestimat totes les al·legacions que hem presentat excepte una, que "s'estima parcialment", tant parcialment que és ridícul.

En la majoria de les respostes feu referència als diferents pronunciaments judicials i els drets adquirits del promotor, interpretant allò que no està escrit, però sempre en benefici del promotor.

El projecte per instal·lar un dipòsit controlat de residus a Can Balasc que incorpora aquest expedient, no és el que el promotor va sol·licitar el 1994. Varia la capacitat del dipòsit, la densitat dels residus, la vida útil de l'abocador i el tipus de residus admissibles. Malgrat aquest canvi substancial del projecte, dieu que el promotor té uns drets adquirits que s'han de respectar. Llavors, on queden els nostres drets.

Considerem que l'activitat no ha de generar molèsties, ni afectacions al trànsit, ni males olors ... ja que si el promotor compleix les prescripcions de l'autorització ambiental, l'abocador ni el notarem que hi és.

Feu referència a normatives derogades, fins i tot per eximir el promotor de presentar una declaració d'impacte ambiental. Considerem l'activitat com preexistent per tal de tramitar l'autorització com una adequació, però en realitat l'activitat encara no s'ha iniciat. Les sol·licituds de les llicències són del 2018 i 2019. El Projecte d'Actuacions Específiques en sòl no urbanitzable per sol·licitar la llicència urbanística té data d'octubre de 2019, i la sol·licitud de l'autorització ambiental de 2018. Malgrat que la sol·licitud de llicència d'activitats té data de 1994, el promotor ha deixat transcórrer més de 20 anys per dotar-se de la resta de permisos necessaris per instal·lar i exercir l'activitat d'abocador.

Aquesta demora de 20 anys, que casualment coincideix amb el període d'activitat de l'abocador de Can Carreras, 1996 – 2015, no és en cap cas imputable a l'administració, essent el promotor l'únic responsable de la mateixa. Se'n diu especular. I ara, amb Can Carreras tancat, "necessita" obrir Can Balasc. Per tant, considerem injusta i arbitrària la resolució favorable a atorgar l'autorització ambiental a aquest projecte, en base a una normativa derogada, uns drets que dieu que ha adquirit el promotor dels diferents pronunciaments judicials, i sense valorar la concentració d'altres activitats amb incidència ambiental a la zona.

Codi expedient: B1AAI180006

Però el més greu és que tampoc valoreu que el creixement urbanístic d'aquesta zona de Rubí, que s'ha anat consolidant de manera gradual al llarg dels anys i ha dotat el barri d'equipaments com el tercer CAP o l'escola Rivo Rubeo, que fan incompatible el projecte d'abocador de 1994. Projecte que considerem caducat i que l'administració hauria de desestimar i no patrocinar o promocionar.

L'administració ha de tutelar amb objectivitat l'interès general o col·lectiu, però de les respostes notificades se'n desprèn una voluntat clara i manifesta d'afavorir l'interès d'una empresa privada.

En base al que s'ha exposat,

SOL·LICITO:

Que es tingui per interposat aquest escrit vàlidament en temps i forma.

Que es dicti resolució favorable al seu contingut

Que per aquesta resolució s'acordi la caducitat de l'expedient i la desestimació del projecte d'ARRINS.

Rubí, 2020